

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVEN

FRANCISCO FERNÁNDEZ CARVAJAL

ROZMLUVY S BOHEM

(MEZIDOBÍ 8. – 13. TÝDNE)

PAULÍNKY 2012

1. Bůh nám dává dny, jeden po druhém, abychom je vyplnili svatostí.
2. Pánu sloužíme pokaždé, když se snažíme příkladně plnit své povinnosti.
3. Prosme Nejsvětější Trojici, aby nám udělila milost prožívat okamžiky každého dne se srdcem plným lásky, jako by to byl poslední den našeho pozemského života.
4. Solí země budeme tehdy, pokud budeme denně žít vztah s Pánem, pokud budeme se stále větší vírou a láskou přistupovat ke svátosti eucharistie.
5. Z tohoto světa si každý odnese pouze zásluhy za dobré skutky a dluhy za hříchy.
6. Lásky k Bohu se projevuje důvtipem, činorodostí, snahou ve všem nacházet příležitost projevit lásku Bohu a sloužit druhým.
7. Musíme stát nohama na zemi. Žijme uprostřed světa, jak si žádá křesťanské povolání, ale nezapomínejme, že jsme poutníci se zrakem upřeným na Krista a jeho království.
8. Abychom mohli sloužit, musíme být odborníky ve své profesi, v práci, kterou vykonáváme.
9. Na Kristovu výzvu „následuj mě“ nelze odpovídat průměrností, on nechce jen „napůl odevzdané“ učedníky kladoucí si podmínky.
10. Kdo je věrný Kristu, tomu je navždy přislíbeno nebe. Do věčnosti půjdeme v doprovodu Ježíše.
11. Každý náš den je bílý list papíru, který můžeme popsat úžasnými věcmi nebo jej znehodnotit chybami a skvrnami.
12. Nemůžeme čekat na zvláštní okolnosti, abychom se posvěcovali. Bůh k nám přichází a hledá dobré skutky ve chvílích nemoci, při běžné práci, když máme povinností nad hlavu i tehdy, když vše probíhá tak, jak má.
13. Bůh neodpírá pomoc tomu, kdo dělá, co může.
14. Aby mohla láska růst a vůbec přežít, musí se projevovat skutky.

15. Snaha ve všem hledat Boží slávu nám dává zvláštní sílu v těžkostech a souženích.
16. Kristův příklad nás všechny vede k pracovitosti, srdečnosti, radosti, optimismu, ochotě při plnění povinností.
17. Pokud budeme věrně plnit Boží vůli v drobnostech, zvykne si ve všem vidět působení Boží prozřetelnosti.
18. Mše svatá je středem křesťanského života. A právě ve mši svaté vždy nalezneme zdroj štěstí, nevyčerpatelné radosti a pokoje.
19. Radost, která naplnila Pannu Marii o velikonoční neděli, prosytí také nás, pokud dokážeme stavět Pána doprostřed svého života.
20. Nejsme Kristovými učedníky jen v určitou dobu nebo v určité dny. Skutečnost, že jsme Kristovi učedníci, v našem životě ovlivňuje naprosto všechno.
21. Přestat milovat Boha znamená dát se cestou, kde jeden ústupek má za následek druhý, neboť kdo se provinuje vůči Pánu, nezůstane u jednoho hříchu, ale je naopak nucen souhlasit s hříchy dalšími.
22. Láska k Bohu a opravdová láska k bližnímu mají svůj zdroj v modlitbě, ve svátostech a v ustavičném boji o odstranění našich nedostatků.
23. Nestačí, aby určitá činnost byla dobrá (práce, modlitba...), ale musí být také dobře dokončena.
24. Aby bylo něco ctností, je třeba dát si pozor na dvě věci: na to, co se dělá a na způsob, jakým se to dělá.
25. Abychom mohli důstojně sloužit druhým, je nutné umět ovládat sami sebe.
26. Pán zvláštním způsobem uděluje své milosrdenství skrze svátost smíření, kde nás očišťuje od hříchů, bere do náručí, uzdravuje nás, omývá nám rány, ulevuje od bolesti, dává nám nový život.
27. Abychom mohli pomáhat lidem, se kterými se setkáváme, nestačí jen povrchní znalost cesty. Je třeba po ní jít, znát překážky, je nutné denně se osobně setkávat s Ježíšem.
28. Vlažnost rezignuje před sebemenší těžkostí, dělá z komára velblouda, zatímco láska k Bohu dělá z hory zrnko písku, proměňuje duši a dodává netušené schopnosti.
29. Všichni potřebujeme Krista jako vzor, učitele, lékaře, spasitele a dárce života. Bez něj nezmůžeme nic, zato s ním jsme schopni všeho.
30. Člověk své srdce mnohdy začíná chránit tím, že hlídá zrak.

*Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.*